

ଠକ୍

ସିଦ୍ଧି ସ୍ବରୂପା ପାଢ଼ୀ

ଇଦିସେଦି କହିକରି ଲୁକକୁ
ଠକି ଦେଉଛେ ଠକ୍
ତାରକଥା କେ ସତ୍ କରି କରି
ଆକାଶେ ଉଡୁଛନ୍ ଲୋକ ।

ହାତ୍ କେ ଦେଖୁ କରି କହି ଦେଉଛେ
କେତେ ରକ୍ତମାର୍ କଥା
ସେନ ଲୋକ ପେଲ୍‌ହା ଠେଲ
ହେଇ ହେଉଛନ୍ ଅଥା ବିଥା ।

ହେତେଇ ଯଦି ଜାନି ପକଉଛେ
ଲୁକକର ଭବିଷ୍ୟତ୍
ଦୁଃଖ, ବେମାର, ସେମାର ନୁ
ପାର୍ପାଇଯାଏତା ଇ ଜଗତ୍ ।

ଲୁକକୁ ଠକି, ତରରେଇ କରି
ହଂସରାନ୍ କରବାର ବୁଦ୍ଧି
ଲେକ୍‌ମାନେ ଭି ସତ୍‌କରି କରି
ହଜେଇ ଦେଉଛନ୍ ବୁଦ୍ଧି ଶୁଦ୍ଧି ।

ଜନ୍ମକୁ କହେଲା ତୋର ପୁଓ ଟା
ସାତ୍ ବଛରେ ଯିବା ମରି
ସେ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ମତେ
ସବୁ ଗୁହାରିଲା ବୁଝି ।

ମୁଇଁ କହେଲି ଜନମ୍ ମରନ୍ ଇ
ସଂସାରେ କେହି କହି ନାହିଁ ପାରନ୍
ଜନେ ତ ଅଛେ ଜୀବନ୍ ର ମୁଖିଆ
ଦେଇଛେ ଆତ୍ମକୁ ଜୀବନ୍ ।

ମନେ ରଖୁ କରି ଭରସା
ଯା ଭଜବୁ ତୁଇ ଜଗନ୍ନାଥ
ଟିକା ଗୋବିନ୍ଦ ବାରିର ଆଶି ହେବା
ଆଶିର୍ବାଦ୍ ଦେବେ ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଛୁଟା କଥା କେ ବିଶ୍ବାସ କରି କରି
ନାହିଁ ହ କେହି ହଂସରାନ୍
ମହାପୁରୁ ଅଛନ୍ କରବେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସବୁବେଳେ ପରିତ୍ରାଣ ।

ଦେଖୁ ଦେଖୁ ବଂଶଲା ବେଳେ
ସେ ପିଲା ବଢେ ଇନ୍‌ଜିନିୟର୍
ହସି ଖୁସି ଥୁ ବନାଲାନ
ବଢେ ଟେ ଘର ।

ମୁଦିପତା, ସମ୍ବଲପୁର